

Zdalne Nauczanie
Zalecenia dla grupy „KRASNALE
12 – 16.04.2021

Poniedziałek 12.04.2021 Co to jest pogoda?

1. **Dotknij czegoś, w kolorze...** – Dzieci spacerują swobodnie po sali. Na hasło: Dotknij czegoś, co jest niebieskie – jak najszybciej starają się dotknąć przedmiotu w tym kolorze. Wskazane przez nauczyciela dzieci nazywają przedmioty, np.: klocek na stole jest niebieski, wózek w kąciekulek jest niebieski, morze na obrazku jest niebieskie. Jedno dziecko może dotknąć jednego przedmiotu, który nie został wcześniej wybrany. Po zrealizowaniu zadania dzieci wracają do dalszego spaceru i czekają na wywołanie następnego koloru
2. **Jaka jest pogoda** – Nauczyciel prezentuje dzieciom prognozę pogody nagraną z TV – wczorajszą na dziś i najbliższe dni. Zadaje pytania: Skąd wiadomo jaka będzie pogoda? Co zostało zapowiedziane na najbliższe dni? Kto zajmuje się przewidywaniem pogody? Czy prognozy zawsze się sprawdzają?. Dzieci odpowiadają na pytania. Wspólnie przypominają nazwy kolejnych dni tygodnia oraz symbole charakterystycznych zjawisk pogodowych. Dokładnie opisują i omawiają znaczenie symboli pogody. Następnie ustalają, czy prognoza na dziś się sprawdziła. Następnie dzieci wykonują kalendarze z prognozą pogody na najbliższy tydzień, korzystając z dostępnych prognoz. Pozostawiają w kalendarzach miejsce na dorysowanie lub doklejenie własnych spostrzeżeń.
3. **Odgłosy pogody** – Nauczyciel tłumaczy, że każda z pór roku charakteryzuje się pewnymi cechami, np. zimą pada śnieg, jesienią – deszcz, i sytuacja ta regularnie powtarza się od wieków. Prezentuje reprodukcje obrazów i zdjęcia pokazujące zjawiska pogodowe charakterystyczne dla różnych pór roku, a następnie zachęca dzieci do opisanie pogody tak, jak robi to prezenter. Przykładowa wypowiedź: Szanowni Państwo, dziadek z laską: stuk, stuk, stuk, (delikatnie stukamy zgitym palcem) skacze dziecko: hop, hop, hop, (naśladujemy dłonią skoki, na przemian opierając ją na przegubie i na palcach) żaba robi długi skok. (...) Wieje wietrzyk: fiu, fiu, fiu, (dmuchamy w jedno i w drugie ucho dziecka) kropi deszcz: puk, puk, puk (delikatnie stukamy [...] wszystkimi palcami) [...] Świeci słońce, (gładzimy wewnętrzną stroną dłoni ruchem kolistym) wieje wietrzyk, (dmuchamy we włosy dziecka) pada deszcz (z wyczuciem stukamy opuszkami palców w [...] plecy) Czujesz deszcz? (leciutko szczypiemy w kark) Źródło: „Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki. Zabawy relacyjno-relaksujące”, oprac. M. Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2003. Kwiecień • Zabawy na każdą pogodę Kwiecień • Zabawy na każdą pogodę 153 zawitała do nas wiosna. Na łąkach pojawiły się pierwsze przebiśniegi i powoli zaczynają wracać do nas ptaki z dalekich krajów. Przed nami słoneczny dzień, a pod wieczór mogą wystąpić opady śniegu z deszczem. Pamiętajmy o zachowaniu bezpieczeństwa, ponieważ nocą drogi mogą być jeszcze śliskie,

DZIEŃ CZEKOLADY

Wtorek 13.04.2021 Jak zmienia się pogoda?

1. **Chmura** – zabawa z mocowaniem. Nauczyciel dzieli grupę na kilkusobowe zespoły, które będą ze sobą rywalizowały. W sali wyznacza miejsce do wspólnej zabawy oraz obszary, które będą bazami grup (np. przy użyciu taśmy malarskiej). Dwa zespoły stają po przeciwnych stronach materaca ustawionego pionowo i chwytają go dłońmi. Nauczyciel podaje hasła, a dzieci wykonują czynności: Zostań z nami, chmuro! – każdy zespół próbuje przeciągnąć materac na swoją stronę; Uciekaj stąd, chmuro! – każdy zespół próbuje odepchnąć materac na stronę przeciwników. Wygrywa grupa, która wykona zadanie. Środki dydaktyczne: materace, taśma malarska
2. **Zjawiska atmosferyczne** – Nauczyciel tłumaczy, że jest wiele czynników, które mają wpływ na pogodę. Jednym z nich jest powietrze i wiatr, czyli powietrze w ruchu. Zachęca dzieci do ustalenia odpowiedzi na pytanie: Czy powietrze ma siłę? Proponuje wykonanie eksperymentu. Każde dziecko otrzymuje balonik, który kładzie na stole. Na baloniku układa książkę. Potem wdmuchuje powietrze do balonika, a książka unosi się do góry. Wniosek: powietrze ma siłę, może podnieść książkę. Nauczyciel podaje ciekawostkę: Czasem, gdy ciśnienie jest wystarczająco duże, może unieść nawet ciężarówkę – tak działają podnośniki pneumatyczne. Aby każdy mógł sprawdzić, jaką siłę ma wiatr (czyli przemieszczające się powietrze), nauczyciel przygotowuje na stole kilka przeszkód, układa i mocuje ścieżkę – labirynt z pozwijanej gazety przy użyciu taśmy klejącej. Dzieci przez słomki dmuchają w papierowe kulki lub piłeczki pingpongowe tak, aby precyzyjnie przeprowadzić je przez labirynt. Wniosek: wiatr ma siłę, porusza papierowe kulki. Nauczyciel podaje ciekawostkę: Czasem, gdy wiatr jest wystarczająco silny, może unieść nawet cały budynek. Taki wiatr to huragan. Nauczyciel mówi, że oprócz zjawisk groźnych, takich jak huragan, możemy obserwować też zjawiska przyjemne, np. tęczę. Pyta, czy któreś dziecko widziało tęczę, a jeśli tak, to kiedy i jak ona wyglądała. Następnie prezentuje dzieciom, jak powstaje tęcza. Do szklanki wlewa wodę do $\frac{3}{4}$ wysokości i umieszcza w niej małe lustro tak, aby było pochylone. Z jednej strony powinno opierać się o dno szklanki, a z drugiej o ściankę. Należy manipulować szklanką tak, aby promienie słońca padały wprost na powierzchnię lustra (dla ułatwienia można skierować na nią strumień światła z latarki). Tęczę można zaobserwować na suficie. Nauczyciel zachęca dzieci do rozmowy i tłumaczy zjawisko: Tęcza jest zjawiskiem optycznym oraz meteorologicznym, widocznym na niebie jako wielobarwny łuk. Powstaje w wyniku rozszczepienia światła słonecznego. Dzieje się to dzięki temu, że światło, dostając się do atmosfery, napotyka na swojej drodze kroplę wody i wtedy przez nią przechodzi, a białe światło zamienia się w wielobarwne widmo. Następnie nauczyciel proponuje wykonanie zabawy z tęcowymi kolorami przy użyciu kolorowych cukierków. Dzieci układają drażetki na brzegu talerza i obserwują, co się dzieje po wlewaniu wody na środek naczynia. Talerz powinien stać w jednym miejscu. Następnie nauczyciel prosi o wykonanie zadań w kartach pracy zgodnie z instrukcją. Środki dydaktyczne: KP3 s. 38–39, b
3. **Powódź** – Nauczyciel przekazuje dzieciom duży arkusz papieru, np. gazetę, który będzie łodzią i ma zmieścić wszystkich uczestników. Dzieci spacerują swobodnie po sali w rytm wygrywany przez nauczyciela na instrumencie. Na hasło: Powódź – dzieci składają arkusz na pół, stają na nim i starają się utrzymać. Za każdym powtórzeniem arkusz jest z

1. **Kałuża** – Nauczyciel tłumaczy, że każde dziecko otrzyma kropelkę – jeden krążek – i będzie go toczyć przed sobą w różnych kierunkach. Na hasło: Kałuża – dzieci muszą jak najszybciej odłożyć krążki w wyznaczone miejsce, np. do rozłożonej szarfy, i usiąść w siadzie skrzyżnym
2. **Kwiecień plecień, bo przeplata** – Nauczyciel zachęca dzieci do wyjaśnienia tytułowego przysłowia i przypomnienia innych powiedzeń na temat pogody, m.in. W marcu jak w garncu. Tłumaczy, że kwiecień jest miesiącem, który może nas zaskoczyć. Namawia do opisanie pogody na jutrzejszy dzień. Dzieci odwołują się do wcześniej wykonanego kalendarza. Następnie każde dziecko losuje pasek z czterema znakami pogody, np. deszcz, śnieg, wiatr, zachmurzenie. Zadaniem każdego z dzieci będzie ułożenie krótkiej wypowiedzi na temat pogody z uwzględnieniem pór dnia, np. Rano będzie padał deszcz, w południe sypał śnieg, po południu będzie wiał silny wiatr, a wieczorem duże zachmurzenie. Kolejność symboli na poszczególnych paskach musi być zróżnicowana. Po zakończeniu zabawy dzieci wykonują zadania w kartach pracy zgodnie z poleceniami – dobierają dzieciom ubrania dostosowane do pogody. Środki dydaktyczne: KP3 s. 40,
3. **Ubrania na każdą pogodę** – Nauczyciel w szatni zachęca dzieci do samodzielnego ubierania się oraz do nazywania poszczególnych części garderoby. Zwraca uwagę na kolejność zakładania ubrań, przewijania na prawą stronę, próby zapinania guzików, suwaków. Tłumaczy, że w razie trudności można poprosić o pomoc, ale wszyscy próbują ubrać się samodzielnie. Na placu zabaw nauczyciel przygotowuje części garderoby charakterystyczne dla różnych typów pogody: rękawiczki, czapki, sandały, kalosze, okulary przeciwsłoneczne, parasol itp. Nauczyciel prosi o nazywanie wszystkich części garderoby, prezentowanie sposobu ubierania się oraz o połączenie ubrań z odpowiednimi symbolami pogody. Środki dydaktyczne: ubrania, symbole pogody

Czwartek 15.04.2021 **Pogoda może nas zaskakiwać**

1. **Najpierw posiej, później zbierz** – Nauczyciel proponuje zabawę w sadzenie roślin. Pokazuje oznaczone miejsce do zabawy. Dzieli grupę na dwa zespoły i przyznaje im tyle samo woreczków. Na hasło: Start – każdy z uczestników wykonuje skok obunóż i układa woreczek, a następnie wraca na koniec. Następna osoba rozpoczyna swój skok z miejsca, gdzie został położony woreczek poprzednika, i również wykonuje jeden skok. Oba zespoły „sadzą rośliny” tak długo, aż zespół przekroczy linię ograniczającą pole zabawy i ułoży wszystkie woreczki. Zwycięzcy w nagrodę otrzymują wszystkie „sadzonki” przeciwników. Zabawę można powtarzać. Środki dydaktyczne: woreczki
2. **Jaka będzie jutro pogoda?** – Nauczyciel tłumaczy dzieciom, że większość zmian pogodowych wynika z ruchów powietrza – wiatru. Następnie czyta wiersz: Panie Wietrze Panie Wietrze, panie Wietrze, Czemu pan nie chodzi w swetrze? Czemu pan udaje zucha, Skoro sam pan chłodem dmucha? Sam oziębia pan powietrze, Oj, ostrożnie, panie Wietrze! Gnając chmurki gdzieś na niebie, Chce pan sam zaziębić siebie? Jednak lepiej, panie Wietrze, O tej porze chodzić w swetrze. Ani się pan sam spodzieje, Jak pan siebie sam zawieje. Liczka ma pan coraz bledsze, panie Wietrze... Ludwik Jerzy Kern Źródło: L.J. Kern, „Wiersze i wierszyki dla najmłodszych”, Wydawnictwo Wilga, Warszawa 2017, s. 10. Nauczyciel zadaje pytania: Jak wygląda wiatr? Czy można go zobaczyć? Kiedy wiatr jest nam potrzebny? Kiedy może być groźny? Czy wiatr można usłyszeć? Czy można go posmakować, dotknąć, poczuć na skórze? Od czego zależy temperatura wiatru?. W celu wytłumaczenia ruchu powietrza nauczyciel prezentuje działanie wiatraka elektrycznego tak, aby dzieci mogły doświadczyć, poczuć podmuch wiatru i zweryfikować swoje odpowiedzi. W celu utrwalenia pojęć

związanych z pogodą nauczyciel zachęca do wspólnego układania domina z symbolami pogody. Po zakończeniu zabawy dzieci wykonują zadanie w kartach pracy – grają w pogodowe domino. Kwiecień • Zabawy na każdą pogodę Kwiecień • Zabawy na każdą pogodę 157 Środki dydaktyczne: KP3 s. 41

3. **Latawiec** – Nauczyciel prezentuje dzieciom mały latawiec. Tłumaczy, jak i kiedy można z niego korzystać. Może zaprezentować, jak lata poruszany pędem powietrza z wiatraka elektrycznego. Następnie dzieci z pomocą nauczyciela wykonują latawce w małych grupach. Dzieci sklejają dwa patyczki o różnych długościach, a po wyschnięciu kleju i zabezpieczeniu miejsca sklejenia sznurkiem (sznurka nie należy obcinać, będzie służył jako uchwyt) naklejają arkusz kolorowego papieru lub bibuły. Gotowy latawiec należy pozostawić do wyschnięcia. Nauczyciel może również zaproponować dzieciom wykonanie prostych samolocików składanych z papieru. Jeśli tylko pogoda dopisze, będzie można testować latawce i samoloty, nie tylko z wykorzystaniem wiatraka lecz także na świeżym powietrzu.

Piątek 16.04.2021 **Co wiemy o pogodzie?**

1. **Deszczyk** – dzieci siadają w parach jedno za drugim, mówią rymowanąkę i wykonują opisane poniżej ruchy na plecach partnerów, po czym następuje zmiana ról: Idzie pani: tup, tup, tup, (na przemian, z wyczuciem stukamy w [...] plecy opuszkami palców wskazujących) Zabawy ruchowe 152 Kwiecień • Zabawy na każdą pogodę Kwiecień • Zabawy na każdą pogodę Temat 141.: Co to jest pogoda? Cele Dziecko: y uczestniczy w zabawie ruchowej y poprawnie nazywa obserwowane rzeczy i zjawiska y zna i opisuje niektóre zjawiska y planuje i organizuje własną pracę y grupuje obrazki wg określonego kryterium y wie o konieczności przebywania na świeżym powietrzu Zajęcia poranne ☑ Lepimy śnieżki – zabawa chwytana z elementem współpracy. ☑ Dotknij czegoś, w kolorze... – zabawa doskonaląca znajomość kolorów i orientację w przestrzeni. Dzieci spacerują swobodnie po sali. Na hasło: Dotknij czegoś, co jest niebieskie – jak najszybciej starają się dotknąć przedmiotu w tym kolorze. Wskazane przez nauczyciela dzieci nazywają przedmioty, np.: klocek na stole jest niebieski, wózek w kącie lalek jest niebieski, morze na obrazku jest niebieskie. Jedno dziecko może dotknąć jednego przedmiotu, który nie został wcześniej wybrany. Po zrealizowaniu zadania dzieci wracają do dalszego spaceru i czekają na wywołanie następnego koloru. ☑ Prognoza pogody – zestaw ćwiczeń porannych. Zajęcia główne ☑ Jaka będzie pogoda? – rozmowa na temat prognozy pogody, wykonanie kalendarza pogody. Nauczyciel prezentuje dzieciom prognozę pogody nagrałą z TV – wczorajszą na dziś i najbliższe dni. Zadaje pytania: Skąd wiadomo jaka będzie pogoda? Co zostało zapowiedziane na najbliższe dni? Kto zajmuje się przewidywaniem pogody? Czy prognozy zawsze się sprawdzają?. Dzieci odpowiadają na pytania. Wspólnie przypominają nazwy kolejnych dni tygodnia oraz symbole charakterystycznych zjawisk pogodowych. Dokładnie opisują i omawiają znaczenie symboli pogody. Następnie ustalają, czy prognoza na dziś się sprawdziła. Następnie dzieci wykonują kalendarze z prognozą pogody na najbliższy tydzień, korzystając z dostępnych prognoz. Pozostawiają w kalendarzach miejsce na dorysowanie lub doklejenie własnych spostrzeżeń. Środki dydaktyczne: nagranie prognozy pogody, materiały do wykonania kalendarza pogodowego: papier, flamastry, symbole słońca, deszczu, chmur, śniegu ☑ Pogoda jest jak... – zabawa w kończenie zdań. Nauczyciel zachęca dzieci do swobodnych wypowiedzi na temat zjawisk pogodowych. Dzieci, siedząc w kole, kończą zdania: Gdy jest zimno, to... Deszcz jest jak... Gdy pada grad, to... W wielkie upały można... ☑ Obrazy pogody – praca z obrazkiem. Nauczyciel tłumaczy, że każda z pór roku charakteryzuje się pewnymi cechami, np. zimą pada śnieg, jesienią – deszcz, i sytuacja ta regularnie powtarza się od wieków. Prezentuje

reprodukcje obrazów i zdjęcia pokazujące zjawiska pogodowe charakterystyczne dla różnych pór roku, a następnie zachęca dzieci do opisanie pogody tak, jak robi to prezenter.

Przykładowa wypowiedź: Szanowni Państwo, dziadek z laską: stuk, stuk, stuk, (delikatnie stukamy zgiętym palcem) skacze dziecko: hop, hop, hop, (naśladujemy dłońią skoki, na przemian opierając ją na przegubie i na palcach) żaba robi długi skok. (...) Wieje wietrzyk: fiu, fiu, fiu, (dmuchamy w jedno i w drugie ucho dziecka) kropi deszczyk: puk, puk, puk (delikatnie stukamy [...] wszystkimi palcami) [...] Świeci słońko, (gładzimy wewnętrzną stroną dłoni ruchem kolistym) wieje wietrzyk, (dmuchamy we włosy dziecka) pada deszczyk (z wyczuciem stukamy opuszkami palców w [...] plecy) Czujesz dreszczyk? (leciutko szczypiemy w kark)
Źródło: „Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki. Zabawy relacyjno-relaksujące”, oprac. M. Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2003.

2. Każda pogoda jest dobra do zabawy – Nauczyciel prosi, aby dzieci podzieliły się na cztery grupy, które łączy największa sympatia do tej samej pogody (słońce, deszcz, śnieg, wiatr). Zadaje pytania: Dlaczego wybraliście właśnie taką pogodę? Co jest najciekawszym atutem tej pogody? W jakich porach roku ona występuje? Która pogoda jest najważniejsza? Z której pogody można zrezygnować?. Każda grupa przedstawia w formie plakatu wszystkie mocne cechy wybranej pogody, by stworzyć jej reklamę. Nauczyciel prosi o propozycje pomysłów na zabawy pasujące do każdej pogody. Po zakończonej pracy każdy zespół prezentuje swój plakat.

3. Wróbel i wiatr – utrwalenie piosenki

ta piosenkę trzeba chyba zamienić bo nie mogę jej w necie znaleźć

1. Wesoła bajeczka, bajeczka niewielka: raz wietrzyk swawolny odwiedził wróbelka;
wycesał mu piórka, za dziób wytarosił, pod niebo błękitne do berka zaprosił.
Ref. Hula wróbel, hula wiatr – gonią się przez cały świat!
2. Wesoła bajeczka, bajeczka niewielka, jak miło jest czasem pobawić się w berka. Wiatr
łapie wróbelka, wróbelek ucieka, a słońce się temu przygląda z daleka.
Ref. Hula wróbel, hula wiatr – gonią się przez cały świat!

Jakieś karty pracy można dorzucić albo filmiki zamiast czegoś